

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995

Julkaistu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1995

N:o 1354—1367

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1354	Laki oppisopimuskoulutuksesta annetun lain 16 §:n muuttamisesta	3119
1355	Laki oppisopimuskoulutuksesta annetun lain 16 §:n soveltamisesta vuosina 1995 ja 1996 annetun lain kumoamisesta	3121
1356	Laki kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	3122
1357	Laki taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	3123
1358	Laki eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	3124
1359	Laki kirjastolain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta ..	3125
1360	Laki kansaneläkelain 3 ja 59 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	3126
1361	Laki vuodelta 1996 suoritettavasta sairausvakuutusmaksusta	3128
1362	Laki työnantajan lapsilisämaksun ja vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun perimättä jättämisestä vuodelta 1996	3130
1363	Laki sairausvakuutuslain 59 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	3131
1364	Laki pienyrittäjän vuosilomarahasta annetun lain soveltamatta jättämisestä annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta	3132
1365	Asetus työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	3133
1366	Valtioneuvoston päätös nuorille viljelijöille myönnettävästä käynnistystuesta	3134
1367	Sisäasiainministeriön poliisimääräys eräistä liikkumis- ja oleskelukielloista	3141

N:o 1354

Laki

oppisopimuskoulutuksesta annetun lain 16 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan oppimuskoulutuksesta 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1605/92) 16 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1222/93), seuraavasti:

16 §

Oppisopimuskoulutuksen mitoittaminen

Opetusministeriö määrää vuosittain valtion talousarviossa asetetun kokonaismäärän rajoissa oppisopimusten enimmäismäärät ammatillista lisäkoulutusta varten alueittain ja ottaen huomioon molemmat kieliryhmät

siten kuin asetuksella säädetään ja sen perusteella tarvittaessa opetusministeriön päätöksellä määrätään. Oppisopimuskoulutuksen paikallishallintoviranomaiset sovittavat toimenpiteensä alueelle asetetun enimmäismäärän rajoihin.

HE 81/95
SiVM 11/95
EV 86/95

3120

N:o 1354

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1996.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä
sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpi-
teisiin.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 1355

L a k i

oppisopimuskoulutuksesta annetun lain 16 §:n soveltamisesta vuosina 1995 ja 1996 annetun lain kumoamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan oppisopimuskoulutuksesta annetun lain 16 §:n soveltamisesta vuosina 1995 ja 1996 29 päivänä joulukuuta 1994 annettu laki (1424/94).

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 1356

L a k i

kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1681/92) voimaantulosäännös, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1273/94), seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1993 ja on voimassa 31 päivään jou-
luukuuta 1996. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Claes Andersson*

N:o 1357

Laki

taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1066/93) voimaantulosäännös, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1274/94), seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1994 ja on voimassa 31 päivään jou-
lukuuta 1996.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Claes Andersson*

HE 78/95
SiVM 8/95
EV 80/95

N:o 1358

L a k i

eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1067/93) voimaantulosäännös, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1272/94), seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 1994 ja on voimassa 31 päivään
joulukuuta 1996. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Claes Andersson*

N:o 1359

L a k i

kirjastolain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kirjastolain väliaikaisesta muuttamisesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1275/94) voimaantulosäännös seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1995 ja on voimassa 31 päivään jou-
luukuuta 1996. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Claes Andersson*

N:o 1360

Laki**kansaneläkelain 3 ja 59 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 3 §:n 2 momentti sekä 59 §:n 2 ja 3 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 2 momentti ja 59 §:n 2 momentti 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (307/82) sekä 59 §:n 3 momentti 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1595/91), seuraavasti:

3 §

Yksityinen työnantaja ja valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/87) tarkoitettu valtion liikelaitos suorittaa, niin kuin siitä erikseen säädetään, työnantajan kansaneläkemaksua 2,40 prosenttia 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1996 välisenä aikana maksamiensa ennakonpidätyksen alaisten palkkojen määrästä. Kuitenkin jos työnantajan, joka harjoittaa liiketoimintaa ja on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa tai on tuloverolain (1535/92) 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä, vuodelta 1994 toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on yli 300 000 markkaa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia sanottuna aikana maksetuista palkoista, kansaneläkemaksun suuruus on 4,00 prosenttia vuonna 1996 maksettavista ennakonpidätyksen alaisista palkoista. Jos mainittujen poistojen määrä on yli 300 000 markkaa ja samalla yli 30 pro-

senttia sanottuna aikana maksetuista palkoista, kansaneläkemaksun suuruus on 4,90 prosenttia. Jos työnantajan tilikausi ei ole päättynyt vuonna 1994, käytetään vuoden 1993 verotusta varten annetun veroilmoituksen tietoja. Valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitettulta liikelaitokselta, Ahvenanmaan maakunnalta, kunnalliselta liikelaitokselta, kunnalta ja kuntayhtymältä, evankelisluterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntainliitolta sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta maksua peritään 3,95 prosenttia työntekijälle suoritettun ennakonpidätyksen alaisen palkan määrästä. Siitä, mitä kunnallisella liikelaitoksella tarkoitetaan, säädetään tarkemmin asetuksella.

59 §

Kansaneläkevakuutuksen menot suoritetaan kansaneläkerahastosta. Rahaston varoja käytetään tarvittaessa rahaston maksuvalmiuden sallimissa rajoissa myös sairausvakuutuksen

menojen suorittamiseen. Kansaneläkerahaston varojen on oltava kalenterivuoden päättyessä vähintään kahdeksan prosenttia kansaneläkevakuutuksen vuotuisista kokonaiskustannuksista (*vähimmäismäärä*). Vähimmäismäärän saavuttamiseksi siirretään tarvittaessa sairausvakuutusrahastosta sairausvakuutuslain 59 §:ssä säädetyn vähimmäismäärän ylittävistä osasta varoja kansaneläkerahastoon. Jos kansaneläkerahaston tuotot, joihin luetaan myös siirto sairausvakuutusrahastosta sekä tämän lain 62 §:n mukaiset suoritukset, eivät riitä rahaston vähimmäismäärän saavuttamiseen, suoritetaan puuttuva osa valtion varoista (*takuusuoritus*). Lisäksi valtion tulee suorittaa kansaneläke-

laitokselle sellainen määrä varoja, että kansaneläkerahaston ja sairausvakuutusrahaston yhteinen maksuvalmius on kunakin ajankohdantana riittävästi turvattu.

Valtion osuutta määrättäessä kansaneläkerahaston pääomasta ei vähennetä joulukuussa tuloksi kirjattavaa vakuutusmaksutuottoa.

—————
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tämän lain 3 §:n 2 momenttia sovelletaan vuonna 1996 maksetuista palkoista suoritettavaan työnantajan kansaneläkemaksuun. Lain 59 §:n 2 ja 3 momentti ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkkäre*

N:o 1361

L a k i**vuodelta 1996 suoritettavasta sairausvakuutusmaksusta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Poiketen siitä, mitä sairausvakuutuslain (364/63) 33 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 4 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (742/70), säädetään vakuutetun sairausvakuutusmaksusta, maksu on 1,90 penniä vakuutetulle vuodelta 1996 toimitettavassa kunnallisverotuksessa vahvistetulta veroäyriä. Vakuutusmaksu on kuitenkin 3,35 penniä vakuutetulle kunnallisverotuksessa vahvistetulta veroäyriä siltä osin kuin veroäyrien määrä ylittää 80 000 äyriä. Vakuutusmaksua määrättäessä otetaan huomioon, mitä tuloverolaissa (1535/92) säädetään.

2 §

Jos henkilö saa vuoden 1996 aikana eläketuloa, häneltä peritään sen lisäksi, mitä 1 §:ssä säädetään, sairausvakuutusmaksua 3,00 penniä henkilölle vuodelta 1996 toimitettavassa kunnallisverotuksessa vahvistetulta veroäyriä. Tämä sairausvakuutusmaksun korotus on kuitenkin enintään kolme prosenttia veronalaisesta eläketulosta. Korotuksen ennakkoperinnästä on voimassa, mitä ennakkoperintälaissa (418/59) säädetään kansaneläkevakuutusmaksusta.

3 §

Poiketen siitä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/63) 1 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), säädetään työnantajan sairausvakuutusmaksusta, peritään yksityiseltä työnantajalta ja sellaiselta valtion liikelaitokselta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/87), työnantajan sairausvakuutusmaksua 1,60 prosenttia työntekijälle 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1996 välisenä aikana suoritettun ennakonpidätyksen alaisen palkan määrästä. Kuitenkin valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitettua liikelaitokselta, Ahvenanmaan maakunnalta, kunnalta ja kuntayhtymältä sekä kunnalliselta liikelaitokselta työnantajan sairausvakuutusmaksua peritään 2,85 prosenttia ja evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntaliitolta sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta sairausvakuutusmaksua peritään 7,85 prosenttia työntekijälle 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1996 välisenä aikana suoritettun ennakonpidätyksen alaisen palkan määrästä.

HE 103/95
StVM 15/95
EV 98/95

4 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 1996.

Tämän lain 1 ja 2 §:ää sovelletaan vuo-
delta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin
toimenpiteisiin.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1362

Laki

työnantajan lapsilisämaksun ja vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun perimättä jättämisestä vuodelta 1996

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Poiketen siitä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/63) 1 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), säädetään työnantajan lapsilisämaksusta, maksua ei peritä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1996 välisenä aikana maksettujen palkkojen määrästä.

2 §

Poiketen siitä, mitä kansaneläkelain (347/56) 5 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (956/72), säädetään vakuutetun vakuutusmaksusta, maksua ei peritä verovuodelta 1996.

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1363

Laki**sairausvakuutuslain 59 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 59 §:n 1, 2 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 59 §:n 1 momentti 22 päivänä joulukuuta 1967 annetussa laissa (591/67), 59 §:n 2 momentti 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1255/89) ja 59 §:n 5 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (471/81), seuraavasti:

59 §

Sairausvakuutuksen menot suoritetaan sairausvakuutusrahastosta. Rahaston varoja käytetään tarvittaessa rahaston maksuvalmiuden sallimissa rajoissa myös kansaneläkevakuutuksen menojen suorittamiseen. Sairausvakuutusrahaston varojen on oltava kalenterivuoden päättyessä vähintään kahdeksan prosenttia sairausvakuutuksen vuotuisista kokonaiskustannuksista (*vähimmäismäärä*). Vähimmäismäärän saavuttamiseksi siirretään tarvittaessa kansaneläkerahastosta kansaneläkelain 59 §:ssä säädetyn vähimmäismäärän ylittävästä osasta varoja sairausvakuutusrahastoon. Jos sairausvakuutusrahaston tuotot, joihin luetaan myös siirto kansaneläkerahastosta, eivät riitä rahaston vähimmäismäärän saavuttamiseen, suoritetaan puuttuva osa valtion varoista (*takuusuoritus*). Valtion on suoritettava kuukausittain ennakkona määrä, joka vastaa 1/12 valtion sinä vuonna suori-

tettavaksi arvioidusta määrästä. Valtion osuuden suorittamisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Valtio ei suorita korvausta päivärahoista, äitiys-, isyys- ja vanhempainrahoista eikä erityishoitorahoista aiheutuvista kustannuksista.

Sen lisäksi, mitä edellä säädetään valtion osuudesta sairausvakuutuksen kustannuksiin, valtion tulee suorittaa kansaneläkelaitokselle sellainen määrä varoja, että sairausvakuutusrahaston ja kansaneläkerahaston yhteinen maksuvalmius on kunakin ajankohtana riittävästi turvattu. Tämä määrä on otettava huomioon sairausvakuutusrahaston tilinpäätöksessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*HE 103/95
StVM 15/95
EV 98/95

N:o 1364

Laki

pienyrittäjän vuosilomarahasta annetun lain soveltamatta jättämisestä annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan pienyrittäjän vuosilomarahasta annetun lain soveltamatta jättämisestä 17 päivänä
joulukuuta 1993 annetun lain (1229/93) 1 §:n 1 momentti ja 2 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §
Vuosina 1994—1997 ei sovelleta pienyrit-
täjän vuosilomarahasta 27 päivänä toukokuu-
ta 1977 annettua lakia (408/77) siihen myö-
hemmin tehtyine muutoksineen.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1994 ja on voimassa 31 päivään jou-
lukuuta 1997.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1365

Asetus**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä

muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 8 päivänä joulukuuta 1978 annetun asetuksen (940/78) 1 §, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa asetuksessa (1410/94), seuraavasti:

1 §

Yksityisellä työnantajalla ja sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/87), työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus on ennakonpidätyksen alaisen palkan määrästä:

1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1996 välisenä aikana 4,00 prosenttia;

jos kuitenkin työnantajan, joka harjoittaa liiketoimintaa ja on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa tai on tuloverolain (1535/92) 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä, vuodelta 1994 toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on ollut suurempi kuin 300 000 markkaa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia samana verovuotena maksettujen palkkojen määrästä, maksu on:

1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1996 välisenä aikana 5,60 prosenttia; tai

jos edellä tarkoitettujen poistojen määrä on

ollut suurempi kuin 300 000 markkaa ja samalla yli 30 prosenttia maksettujen palkkojen määrästä, maksu on:

1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1996 välisenä aikana 6,50 prosenttia. Jos työnantajan tilikausi ei ole päättynyt vuonna 1994, käytetään vuoden 1993 verotusta varten annetun veroilmoituksen tietoja.

Julkisoikeudellisen työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus on 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1996 välisenä aikana ennakonpidätyksen alaisen palkan määrästä

a) valtiolla ja sen muulla laitoksella kuin edellä mainitulla liikelaitoksella, Ahvenanmaan maakunnalla, kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 6,80 prosenttia ja

b) evankelis-luterilaisella kirkolla, sen seurakunnalla ja seurakuntainliitolla sekä ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 11,80 prosenttia.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkkäre*

N:o 1366

Valtioneuvoston päätös nuorille viljelijöille myönnettävästä käynnistystuesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä marraskuuta 1995

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1303/94) nojalla maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

Yleistä

1 §

Soveltamisala

Tämän päätöksen perusteella voidaan ryhtyä toteuttamaan maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2328/91, jäljempänä rakenneasetus, tarkoitettua nuorten viljelijöiden käynnistystukijärjestelmää. Käynnistystukena myönnettäviä avustuksia, korkotukea sekä valtionlainoja voidaan kuitenkin kalenterivuonna myöntää valtion talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa osoitettujen määrärahojen tai myöntövaltuuden rajoissa.

Nuorten viljelijöiden käynnistystukea myönnettäessä on sen lisäksi, mitä rakenneasetuksen 1 ja 10 artiklassa, maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/94), jäljempänä rakennepoliittikalaki, ja maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa asetuksessa (1259/95), jäljempänä rakennepoliittikka-asetus, säädetyn lisäksi on noudatettava, mitä tässä päätöksessä määrätään.

tarkoitetaan yhden tai useamman tilan tai tilanosan muodostamaa maatilataloudellista kokonaisuutta, joka kuuluu samalle omistajalle tai samoille omistajille. Tilakokonaisuuteen tulee sisältyä talouskeskus, josta käsin tuotantoa harjoitetaan.

Talouskeskuksena pidetään kotieläintuotantoa harjoitettaessa tuotantorakennuksia ja muussa tuotannossa talousrakennuksia tai suojia, joissa pääosa yritystoiminnassa tarpeellisista tuotantovälineistä säilytetään.

Harjoitettaessa 3 §:n 2 momentin 6—10 kohdassa tarkoitettua toimintaa maatilaksi katsotaan myös asuntotilaan verrattava tila ja sillä olevat irtaimet tuotantovälineet.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun omistajaan rinnastetaan se, joka kirjallisen vuokrasopimuksen nojalla hallitsee tilaa tai tilan osaa. Maatilaan luetaan tällöin kuuluvaksi sellaiset tuotantoon käytettävät alueet, joiden vuokra-aikaa on hakemuksen vireille tulosta lukien jäljellä vähintään viisi vuotta. Tuotantoon käytettyä rakennusta tai rakennettua aluetta koskevan vuokrasopimuksen jäljellä olevan vuokra-ajan tulee olla vähintään kymmenen vuotta.

Maatilan katsotaan sijaitsevan siinä kunnassa, jossa sen talouskeskus sijaitsee.

Määritelmät

2 §

Maatila

Tätä päätöstä sovellettaessa maatilalla

3 §

Tuotanto

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuen hakija ryhtyy harjoittamaan 2 §:ssä tarkoitulla tilalla maataloutta.

Rakenneasetuksen 10 artiklan 1 kohdan toisessa luettelukohdassa tarkoitettu maataloudeksi katsotaan:

- 1) peltoviljely;
 - 2) karjatalous ja muu eläinten pito;
 - 3) kasvihuonetuotanto, vihannesviljely, marjan- ja hedelmänviljely sekä muu puutarhaviljely;
 - 4) kalanviljely;
 - 5) mehiläistalous;
 - 6) porotalous;
 - 7) sisävesikalastus;
 - 8) ammattimainen metsästy;
 - 9) ammattimainen marjastus ja sienesty;
- sekä
- 10) muu näihin rinnastettava eläinten kasvatusta, lihan, muiden eläimestä saatavien tuotteiden, meijerituotteiden, viljan sekä muiden elävien kasvien tuotanto sekä muu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä II tarkoitettujen tuotteiden tuotanto- ja myyntitoiminta.

4 §

Nuori viljelijä

Rakenneasetuksen 10 artiklassa tarkoitettuna nuorena viljelijänä pidetään henkilöä, joka alle 40-vuotiaana on

1) saanut omistukseensa tai vuokrasopimuksen perusteella hallintaansa 2 §:ssä tarkoitettua maatilaa; ja

2) ryhtynyt harjoittamaan sillä maataloutta päätoimisena maatalatalouden harjoittajana.

Mikäli kaksi tai useampi henkilö yhdessä hankkii tai vuokraa maatilaa, on heidän kaikkien täytettävä tuen myöntämisen edellytykset.

Maatilan tulee täyttää 9 §:ssä tarkoitettuja edellytyksiä niin moninkertaisina, kuin maatilalla on omistajia. Tätä momenttia sovellettaessa katsotaan aviopuolisot yhdeksi henkilöksi.

5 §

Tilanpidon aloittaminen

Tilanpidon aloittamisen katsotaan alkaneen sinä hetkenä, jona maatilaa hallintaa on siirtynyt, ei kuitenkaan ennen maatilaa omistusoikeuden siirtymistä tai vuokrasopimuksen

solmimista. Mikäli maatala on hankittu useammalla kuin yhdellä luovutuksella tai vuokrattu useammalta kuin yhdeltä vuokranantajalta, tilanpidon aloittaminen ratkaistaan sen hankinnan tai vuokrauksen perusteella, jolla pääosa maatilasta on hankittu tai vuokrattu.

Mikäli maatilaa, jolla hakija aloittaa tilanpidon, ovat omistaneet hakijan tai hänen puolisonsa vanhemmat, riittää, että hakija saa omistukseensa maatilasta vähintään puolet tai vuokraa siitä alueen, joka käsittää yli puolet peltoalasta.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija viimeistään puolen vuoden kuluessa maatilaa taikka 2 momentissa tarkoitettua tapauksessa maatilaa osan hallinnan siirtymisestä on ryhtynyt itse työhön osallistuen harjoittamaan omaan lukuunsa tilalla maataloutta.

Tukea ei myönnetä henkilölle, jolle jo on ennen 1 päivää tammikuuta 1995 myönnetty vastaavaa tukea kansallisista varoista tai jonka sanottua tukea koskeva hakemus on hylätty muulla kuin hankittua maatalaa koskevalla perusteella.

6 §

Viljelijäksi ryhtyminen osakkaana

Jos hakija on hankkinut tai vuokrannut maatilaa 5 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa vain osan, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija vastaa tasavertaisena yrittäjänä maatilaa loppuosan omistajan tai haltijan kanssa maatilaa tilanpidosta sekä siihen liittyvistä velvoitteista sekä pääsee osalliseksi sen tuomista oikeuksista.

7 §

Päätoimiseksi viljelijäksi siirtyminen

Henkilölle, joka aikaisemmin on omistanut osan maatilasta tai vuokrasopimuksen nojalla hallinnut osaa maatilasta muutoin kuin 5 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, voidaan myöntää käynnistystukea, jos hän ryhtyy päätoimiseksi viljelijäksi.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, ettei 1 momentissa tarkoitettua henkilöä ole vuotta ennen 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua ajankohtaa ollut omistuksessaan tai hallinnassaan yli kolmattaosaa siitä maatilasta, jonka muun osan hän on mainitussa momen-

tissa tarkoitettulla saannolla tai sopimuksella hankkinut omistukseensa tai vuokrannut.

8 §

Päätoimisuus

Nuoren viljelijän katsotaan harjoittavan maataloutta päätoimisesti, jos

1) hänen kokonaistuloistaan vähintään neljäsosa tulee maatalousyrittäjätoiminnasta;

2) hänen kokonaistuloistaan vähintään puolet tulee maa- ja metsätaloudesta sekä muusta rakenneasetuksen 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitusta toiminnasta siten, kuin asiasta on maataloille myönnettävästä investointituksesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (/95) määrätty; ja

3) hän käyttää kokonaistyöajastaan vähintään puolet 2 kohdassa tarkoitettuun toimintaan.

Tätä päätöstä sovellettaessa katsotaan nuoren viljelijän käyttävän yli puolet työajastaan muuhun kuin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun toimintaan, jos hänen työaikansa työtai virkasuhteessa taikka muussa ansiotoiminnassa ylittää yhteensä keskimäärin 866 tuntia kalenterivuodessa. Maatilatalouden harjoittajan ei kuitenkaan katsota käyttävän yli puolta työajastaan tilan ulkopuoliseen toimintaan, jos hänen kokonaistuloistaan 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu toiminnasta saamat tulot muodostavat vähintään 50 prosenttia ja jonka kokonaistyöajasta sanotussa momentissa tarkoitettu toiminta vaatii vähintään 50 prosenttia, kuitenkin vähintään 866 tunnin vuotuisen työpanoksen.

Mitä maataloille myönnettävästä investointituksesta annetun valtioneuvoston päätöksen (/95) 9 §:n 1 momentissa määrätään, koskee vastaavasti 1 momentin mukaista päätoimisuutta.

9 §

Työpanosta koskevat vaatimukset

Mikäli hankitulla tai vuokratulla maatilalla harjoitettu toiminta ei 5 §:n 1 momentissa tarkoitettuna ajankohtana edellytä vähintään yhden henkilötyövuoden työpanosta, tilalle on laadittava rakenneasetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kehittämissuunnitelma, jossa on osoitettava, miten yhden henkilötyövuoden vaatimus tulee täyttämään enintään kahden vuoden kuluessa sanotusta ajankohdasta lukien.

Jos kehittämissuunnitelman mukaan päätoimisuusvaatimus aiotaan täyttää hankkimalla tai vuokraamalla loppuosa siitä tilasta, jolla tilanpito aloitetaan, hakemuksessa on esitettävä maatalan muun osan omistajan sitoumus luovuttaa tai vuokrata määräjän kuluessa kehittämissuunnitelmassa tarkoitettu osa tai osuus hakijalle.

Tukea saanut nuori viljelijä on velvollinen esittämään maaseutuelinkeinopiirille selvityksen 1 momentissa tarkoitettujen vaatimuksen täyttymisestä viimeistään kolmen kauden kuluessa määräjän päättymisestä.

10 §

Viljelijäksi ryhtyminen yhdistyksen osakkaana

Henkilölle, joka saatuaan maatalan tai sen osan hallintaansa 5 §:n 1 tai 2 momentissa tai 7 §:ssä tarkoitettuun tavoin liittyy samaan aikaan sellaisen avoimen yhtiön, kommandiittiyhtiön tai osakeyhtiön osakkaaksi tai osuuskunnan jäseneksi, jonka pääasiallisena tarkoituksena on harjoittaa maataloutta yhteisön osakkaiden tai jäsenten maataloilla, voidaan myöntää käynnistystukea, jos

1) yhteisössä on enintään viisi jäsentä;

2) yhteisön jäsenten maatilat sijaitsevat sellaisella etäisyydellä toisistaan, että maatalouden harjoittaminen yhteisesti on tarkoituksenmukaista;

3) yhteisön jäsenet ovat myös henkilökohtaisessa vastuussa yhdistyksen sitoumuksista ja velvoitteista; ja

4) yhteisön jäsenet vastaavat kukin itsenäisesti sellaisesta tuotantoon tai taloudenpitoon liittyvästä olennaisesta toiminnasta tai toimenpiteestä, että sen perusteella jäsentä voidaan pitää yrittäjänä.

11 §

Viljelijäksi ryhtyminen osuuskunnan osakkaana

Henkilölle, joka on hankkinut omistukseensa sellaisen osuuskunnan osuuksia, joka omistaa 2 §:ssä tarkoitettua maatalan ja jonka pääasiallisena tarkoituksena on harjoittaa maataloutta kyseisellä tilalla, voidaan myöntää käynnistystukea, jos

1) osuuskunnassa on enintään 25 jäsentä;

2) hankitut osuudet käsittävät vähintään 10 prosenttia koko osuuspääomasta;

3) osuuskunnan maatala vaatii vähintään viiden henkilötyövuoden työpanoksen;

4) osuuskunnan hankkija vastaa itsenäisesti sellaisesta tuotantoon tai taloudenpitoon liittyvästä olennaisesta seikasta, että sen perusteella häntä voidaan pitää yrittäjänä.

12 §

Ammattitaito

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuen saajalla on riittävä ammattitaito sen tuotantosuunnan harjoittamiseen, jota hankittulla maatilalla on harjoitettu tai ryhdytään harjoittamaan. Riittävänä pidetään vähintään toisen asteen ammatillista luonnonvara-alan koulutusta tai muuta vastaavaa koulutusta. Tukea voidaan kuitenkin myöntää myös hakijalle, jolla on vähintään kolmen vuoden työkokemus kyseiseltä alalta ja sen kannalta tarkoituksenmukainen vähintään 20 opintoviikon koulutus. Edellytyksenä tuen myöntämiselle on lisäksi koulutuksen kautta hankittu riittävä liiketaloudellinen osaaminen.

Mikäli tukea hakevat aviopuolisot, ainakin toisen heistä on täytettävä 1 momentissa säädetyt edellytykset ja toisella oltava joko tuotantoalaan liittyvä vähintään toisen asteen ammatillinen koulutus tai vähintään kahden vuoden työkokemus alalta.

13 §

Asuminen

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että nuori viljelijä asuu maatilalla tai enintään viiden kilometrin etäisyydellä maatalan talouskeskuksesta tai kolmen kuukauden kuluessa tuen myöntämisestä asettuu asumaan mainitulla tavalla. Asumisetäisyys voi tuotantosuunta huomioon ottaen olla pitempi, jos tilalla harjoitettavaa tuotantoa voidaan taloudellisesti ja tarkoituksenmukaisesti hoitaa asuinpaikasta käsin.

Tilapäinen poissaolo asuinpaikalta ei kuitenkaan estä tuen myöntämistä, jos poissaolo johtuu:

- 1) sairaudesta;
 - 2) rakenneasetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaiseen yritystoimintaan liittyvästä opiskelusta;
 - 3) asevelvollisuuden suorittamisesta; tai
 - 4) muusta näihin verrattavasta syystä.
- Asumisvaatimuksen ei kuitenkaan katsota

täyttyvän, jos poissaolo kestää yhtäjaksoisesti yli kuusi kuukautta, ellei joku yrityksen hoitoon osallistuva yrittäjän perheenjäsen asu yrityksen sijaintipaikalla tai 1 momentissa tarkoitettulla etäisyydellä siitä.

14 §

Kansalaisuus

Tukea voidaan myöntää henkilölle, joka on Suomen tai muun Euroopan unionin jäsenvaltion kansalainen.

15 §

Kannattavuus

Tukea ei myönnetä, mikäli maatilalla ei voida katsoa olevan jatkuvan kannattavan toiminnan edellytyksiä.

Tilalle on laadittava vähintään tilanpidon aloittamista seuraavat viisi vuotta käsittävä kannattavuus- ja maksuvalmiusselvitys, joka sisältää riittävät tiedot ja laskelmat kannattavuuden arvioimiseksi.

16 §

Metsämaan pidätys

Sen estämättä, mitä maatilasta ja sen hankkimisesta tai vuokraamisesta 2 §:ssä, 5 §:n 2 momentissa ja 7 §:n 2 momentissa määrätään, tuen myöntämisen esteenä ei ole maatalan metsämaan jättäminen luovutuksen tai vuokrauksen ulkopuolelle. Tukea ei kuitenkaan myönnetä, jos on todennäköistä, että metsämaan pidätys haittaa olennaisesti maatalan kehittämistä tilanpidon aloittamisen jälkeen.

17 §

Maatilaa rasittavat saamiset

Tukea ei myönnetä, jos luovuttajan tai vuokrattaessa maatala tai sen osa, omistajan vastattavaksi jää niin huomattava määrä maatilaa rasittavia luottoja, että mahdollisessa pakkotäytäntöönpanossa tilanpidon aloittajan mahdollisuus jatkaa tilanpitoa olisi ilmeisessä vaarassa eikä vakuusjärjestelyinkään hakijan asemaa ole mahdollista parantaa.

18 §

Vuokrausta koskevat erityisedellytykset

Tukea vuokrasopimuksen perusteella ei

myönnetä, ellei vuokrasopimus ole siirrettävissä ilman vuokranantajan suostumusta kolmannelle ja ellei vuokraoikeutta ole kiinnitetty tai sen pysyvyydeksi vahvistettu muuta oikeutta.

Mikäli vuokrasopimus koskee rakennuksia tai sellaisia alueita, joilla hakija kehittämissuunnitelmassa on ilmoittanut suorittavansa investointeja, eikä investointeja voida pitää vähäisinä, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että vuokrasopimuksen ehtojen mukaan tuen saajalla on oikeus korvaukseen siltä osin, kuin investointi on korottanut vuokratun alueen arvoa, ja että korvauserusteista on sovittu.

19 §

Tuen tarkoituksenmukaisuus

Tukea ei myönnetä, jos on ilmeistä, että tuen saaja kykenee suoriutumaan toiminnan käynnistämistä aiheutuvista menoista ja tilanpidon aloittamiseen liittyvistä investoinneista ilman tukea.

Tuki voidaan myöntää myös alennettuna, mikäli täysimääräisenä tuen myöntäminen hakijan taloudellinen tilanne huomioon ottaen ei ole tarkoituksenmukaista. Tällöin tuen määrä on joko puolet tai neljäsosa täysimääräisestä tuesta.

Tuen määrä

20 §

Avustuksen enimmäismäärä

Avustuksena myönnettävän käynnistystuen enimmäismäärä on 70 000 markkaa.

21 §

Lainan enimmäismäärä

Lainaa maatalan hankintaan voidaan myöntää enintään 250 000 markkaa tai vuokratilan maatalousirtaimiston hankintaan enintään 150 000 markkaa.

Valtionlainan korkoetuutena tai korkotukilainan korkotukena myönnettävän tuen enimmäismäärä on 70 000 markkaa. Korkoetuus tai korkotuki yhdessä 20 §:ssä tarkoitettujen avustusten kanssa voi olla enintään 140 000 markkaa.

Tuen hakeminen ja myöntäminen

22 §

Hakeminen

Nuoren viljelijän tukea haetaan maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella siten, kuin rakennepolitiikka-asetuksen 4 §:ssä säädetään.

Hakemukseen on liitettävä maa- ja metsätalousministeriön määräämät asiakirjat.

Tukea on haettava vuoden kuluessa 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua ajankohdasta.

Tukea voidaan hakea myös luovutusoppimuksen tai vuokrasopimuksen luonnoksen perusteella.

23 §

Tuen myöntäminen

Mitä maatiloille myönnettävästä investointituesta annetun valtioneuvoston päätöksen 32—35, 38—42 ja 44—49 §:ssä määrätään, koskee myös tässä päätöksessä tarkoitettua tukea.

24 §

Laina-aika

Valtionlainan laina-aika on enintään 15 vuotta. Milloin kysymys on lainan myöntämisestä irtaimiston hankintaan aloitettaessa tilanpitoa vuokratilalla, laina on maksettava takaisin maatilaa koskevan jäljellä olevan vuokra-ajan kuluessa.

25 §

Avustuksen ja lainan maksatus

Avustus maksetaan viran puolesta viiden vuoden kuluessa tilanpidon aloittamisajankohdasta viitenä yhtä suurena eränä vuosittain joko maaliskuun tai lokakuun 15 päivänä sen mukaan, kumpi ajankohta ensiksi seuraa tuen myöntämistä. Maksamisen edellytyksenä on, että avustuksen saaja edelleen täyttää tuen myöntämisen edellytykset. Avustuksen maksatusta voidaan kuitenkin siirtää enintään kahdella vuodella, jos tarkoitukseen osoitettuja Euroopan yhteisön varoja mainittuun tarkoitukseen ei ole asianomaisena maksuvuonna riittävästi käytettävissä.

Laina on nostettava vuoden kuluessa siitä, kun maaseutuelinkeinoviranomainen on

myöntänyt rahoitustuen ja kuuden kuukauden kuluessa lainan myöntämisestä. Laina katsotaan myönnetyksi sinä ajankohtana, jona asianomainen luottolaitos on tehnyt päätöksen lainan myöntämisestä, tai, jos voimassa oleva luottolupaus on annettu ennen rahoitustukipäätöstä, velkakirjan allekirjoittamisesta.

Jos tuen myöntäminen ratkaistaan luovutus- tai vuokrasopimuksen luonnoksen perusteella, avustusta ei saa maksaa eikä lainaa nostaa ennen kuin sitova sopimus luovutuksesta tai vuokrauksesta on tehty hakemukseen liitetyn luonnoksen mukaisin ehdoin.

26 §

Päätös eräistä maatilatalouden valtion- ja korkotukilainoista sekä avustuksista

Mitä maatilatalouden eräistä valtionlainoista ja korkotukilainoista sekä avustuksista annetussa valtioneuvoston päätöksessä määrätään, koskee myös tässä päätöksessä tarkoitettuja avustuksia ja korkotukilainoja.

27 §

Valtionlainan irtisanominen sekä tuen lakkauttaminen ja takaisin periminen

Rakennepoliittikalain 41 §:n 2 momentin nojalla valtionlaina tai avustus voidaan määrätä kokonaan tai osaksi heti takaisin maksettavaksi tai korkoetuus periä valtiolle:

1) jos tuen saaja ei määräajassa ole hankkinut tukipäätöksessä edellytettyä koulutusta;

2) jos päätoimisuusvaatimus ei täyty määräajassa;

3) jos tuen saaja on avustuksen viimeisen erän maksamista tai lainan viimeisen erän nostamista seuraavien viiden vuoden aikana ilman pakottavaa syytä lopettanut tuen myöntämisen perusteena olevan toimintansa tai olennaisesti supistanut sitä tai ilman maaseutuelinkeinopiirin suostumusta luovuttanut tuen kohteena olevaa käyttöomaisuutta taikka jos tuettua maatilaa tai sen olennaista osaa koskeva vuokrasopimus purkautuu laina-aikana;

4) jos luonnollisten henkilöiden omistaman tuen kohteena olevan maatilan, yrityksen tai sen osan omistusoikeus siirtyy muulle henkilölle muun kuin perintöoikeudellisen saannon kautta taikka maatilataloutta tai yritystoimintaa harjoittavan tukea saaneen avoi-

men yhtiön, kommandiittiyhtiön, osuuskunnan tai osakeyhtiön omistussuhteet muuttuvat siten, ettei yritystä voida enää rakennasetuksen 5—12 artiklan säännösten mukaan pitää tukemiskelpoisena;

5) jos 9 ja 10 §:ssä tarkoitettu yhdistys tai osuuskunta purkautuu, ennen kuin viisi vuotta on kulunut tuen myöntämisestä;

6) jos tuetun maatilan viljelykset, metsä tai rakennukset ovat joutuneet tuensaaajan toimenpiteiden tai laiminlyönnin johdosta rappiolle, eikä rappiolle joutumisen voida katsoa johtuneen alaikäisyydestä, vanhuudesta, sairaudesta tai muusta sen kaltaisesta syystä;

7) jos tuensaaaja ei ole kahteen vuoteen asunut maatilalla tai 12 §:n 1 momentissa tarkoitettulla etäisyydellä siitä tai ei ole kahteen vuoteen omatoimisesti viljellyt tuen kohteena ollutta maatilaa, eikä menettelyn voida katsoa johtuneen 6 kohdassa tarkoitettusta syystä;

8) jos vakuuden arvo on siinä määrin alentunut, että lainasta maksamatta olevan pääoman periminen vaarantuu;

9) jos koron tai lyhennyksen suorittaminen on viivästynyt kauemmin kuin kolme kuukautta;

10) jos lainansaaja tai takaaja on joutunut konkurssiin tai hakee akordia taikka jos takaaja on kuollut eikä lainansaaja ole kehoituksesta huolimatta asettanut lainan antajan hyväksymää riittävää vakuutta;

11) jos lainoitettu tila tai sen osa myydään ulosottoin;

12) jos avustusta, valtionlainaa tai korkotukea saanut henkilö kieltäytyy antamasta avustuksen tai lainan käyttöön liittyviä tietoja taikka tili- ja muita asiakirjoja maa- ja metsätalousministeriön tai maaseutuelinkeinopiirin määräämille tarkastajille tai avustamasta tarpeellisessa määrin heitä rakennepoliittikalain 34—38 §:n mukaisten tarkastusten ja valvonnan suorittamisessa. Mitä 1 momentin 3, 4, 7 ja 9 kohdassa lainansaajan osalta määrätään, ei sovelleta, jos 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun toimenpiteeseen on päädytty taikka jos lainan pysyvyydestä tai lainan ehdoista on päätetty yritysaneerauksessa, yksityishenkilön velkajärjestelyssä tai vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä.

Lainaa irtisanottaessa ja tukea takaisinperittäessä on samalla päätettävä, onko maksettavaksi määrätty pääoma suoritettava yhdessä vai useammassa erässä. Samalla on myös

määrättävä takaisinmaksujankohta, joka ei saa olla avustuksen osalta yhtä vuotta ja valtionlainan osalta kahta vuotta pitempi.

Muuten valtionlainaa irtisanottaessa tai tukea lakkautettaessa tai takaisinperittäessä sovelletaan, mitä maataloille myönnettävästä investointituesta annetun valtioneuvoston päätöksen 42 ja 44—48 §:ssä määrätään.

28 §

Leimaverovapaus

Myönnettäessä nuoren viljelijän tuki sellaisena valtionlainana tai korkotukena, johon liittyy velkakirjan tai saannon taikka molempien leimaverovapaus, tuki ei saa yhdessä leimaverovapauden kanssa ylittää rakenneseutuksen 10 artiklassa säädettyä tuen enimmäismääriä.

Helsingissä 16 päivänä marraskuuta 1995

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

29 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä, joka julkaistaan Suomen säädöskokoelmassa.

Vuonna 1995 tämän päätöksen nojalla tukea ei myönnetä korkotukena.

Tämän päätöksen nojalla voidaan myöntää tukea myös sellaisille nuorille viljelijöille, jotka ovat hankkineet maatilansa vuoden 1995 aikana ennen tämän päätöksen voimaantuloa sekä sellaisille vuonna 1994 maatilansa hankkineille nuorille viljelijöille, joiden maaseutuelinkeinolain mukaista aloittamisavustushakemusta ei ole lainvoimaisesti ratkaistu vuoden 1994 aikana.

Nuorempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 1367

Sisäasiainministeriön poliisimääräys eräistä liikkumis- ja oleskelukielloista

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Sisäasiainministeriö on 7 päivänä huhtikuuta 1995 annetun poliisilain (493/95) 52 §:n nojalla päättänyt antaa seuraavan poliisimääräyksen:

1 §

Liikkumis- ja oleskelukielto

Liikkuminen ja oleskelu ilman Ilmailulaitoksen antamaa asianmukaista lupaa on kielletty seuraavilla Ilmailulaitoksen ylläpitämien lentoasemien lentokenttäalueilla:

- 1) Helsinki-Vantaan lentoasema
- 2) Helsinki-Malmin lentoasema
- 3) Turun lentoasema
- 4) Porin lentoasema
- 5) Vaasan lentoasema
- 6) Kruunupyyn lentoasema
- 7) Kauhavan lentoasema
- 8) Jyväskylän lentoasema
- 9) Tampere-Pirkkalan lentoasema
- 10) Hallin lentoasema
- 11) Kuopion lentoasema
- 12) Joensuun lentoasema
- 13) Lappeenrannan lentoasema
- 14) Utin lentoasema
- 15) Savonlinnan lentoasema
- 16) Varkauden lentoasema
- 17) Oulun lentoasema
- 18) Kajaanin lentoasema
- 19) Kuusamon lentoasema
- 20) Rovaniemen lentoasema
- 21) Kemi-Tornion lentoasema
- 22) Ivalon lentoasema
- 23) Kittilän lentoasema
- 24) Enontekiön lentoasema

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1995

Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

Mitä edellä määrätään, ei koske viranomaisten säädettyjen tehtäviensä vuoksi tarpeellista liikkumista ja oleskelua.

2 §

Määräyksen kattama alue

Lentokenttäalueella tarkoitetaan turvatar-
kastuksista lentoliikenteessä annetun lain
(305/94) 2 §:ssä määriteltyä aluetta, joka on
aidattu ja merkitty liikkumis- ja oleskelura-
joituksin, tai terminaali- ja muussa raken-
nuksessa olevaa aluetta, jonne vapaa pääsy
on rakenteellisesti estetty.

3 §

Rangaistussäännös

Tämän poliisimääräyksen mukaisen liikku-
mis- ja oleskelukiellon rikkomisesta voidaan
tuomita enintään viiteenkymmeneen päi-
väsakkoon siten kuin poliisilain 52 §:ssä
säädetään.

4 §

Voimaantulo

Tämä poliisimääräys tulee voimaan 1 päi-
vänä tammikuuta 1996.

Poliisiylitarkastaja Jorma Toivanen

N:o 1354—1367, 3 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
PAINATUSKESKUS OY, HELSINKI 1995
